

[Indenrigsministeren.]

Jeg skal endnu nævne, at der i Folketinget er sket den Ændring i Lovforslaget, at Apotekertakster ogsaa fremtidig skal være baade Maksimal- og Minimaltakster, saaledes som Forholdet hidtil har været, og at § 4 i Lovforslaget om Apotekervæsenet er ændret derhen, at den, der udøver Læge-, Dyr læge- eller Tandlægevirksomhed, ikke maa drive Apotek eller uden Indenrigsministerens Samtykke være knyttet til en Virksomhed, der fremstiller Lægemidler.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to Lovforslag til Tingets velvillige og, som jeg haaber, ogsaa hurtige Behandling. Forslagene er i Folketinget blevet enstemmigt vedtaget, idet de tre Partier, Socialdemokratiet, Venstre, og det radikale Venstre, stemte derfor, medens det konservative Partis Medlemmer undlod at stemme. Jeg tror, at Forslagene, som de her foreligger, vil afgive et fortrinligt Grundlag for Fremtidens Apotekervæsen, og at der gennem de foreslaaede Bestemmelser og gennem en fornuftig Administration deraf vil være sikret Befolkningen saa god og billig Medicin, som der overhovedet foreligger Betingelser for, samtidig med — det er min Overbevisning —, at denne Lov vil vise sig at være en god Lov ogsaa for Farmacien som Fag og som Erhverv.

Rytter: Jeg skal følge den højtærede Indenrigsminister, som ikke vilde ind paa en længere Debat angaaende det historiske Grundlag for disse to Forslag; heller ikke jeg finder Grund til at komme ind derpaa. Der har været diskuteret tilstrækkeligt i Folketinget, baade Spørgsmaalet, om man skal have fri Næring, den ene Yderlighed, og den anden Yderlighed: Spørgsmaalet om Stats- eller kommunal Drift, og endelig det, som alle Partier har samlet sig om: Privilegiesystemet. Det forekommer mig derfor, at Ministeren har Ret i, at der ikke er Grund til at diskutere disse Hovedprincipper. Heller ikke synes jeg, der er Grund til at komme ind paa Forordningen af 72 og den kgl. Resolution af 42 eller de to Love, vi har angaaende disse Forhold.

De Problemer, her foreligger, er jo tydeligt angivet i Titrerne paa de to Forslag, vi behandler: Forslag til Lov om Apotekervæsen og Forslag til Lov om Apotekeravgift og Tilskud fra Apotekerfonden. Jeg er enig med de forskellige Ordførere i Folketinget i, at man i og for sig fra alle Sider maa antage, at en Ordning, som i Hovedtrækkene er overensstemmende med det her

foreslaaede, vil blive modtaget med Tilfredshed rundt omkring. Jeg har set i Pressen, at man mener, at den nye Ordning øjeblikkelig vil medføre billigere Medicin. Jeg tror, at Pressen her er inde paa en Misforstaaelse ved at knytte Spørgsmaalet om billigere Medicin til selve Hovedspørgsmaalet, Afløsningen af de reelle Privilegier. Dette tror jeg nemlig ikke vil give billigere Medicin. Det er der derimod andre Bestemmelser i Lovforslaget, der tilsigter. Spørgsmaalet om billigere Medicin hænger bl. a. sammen med Spørgsmaalet om den Farmakopékommision, som skal nedsættes. Vi ser med Sympati paa Bestemmelsen i § 25 og haaber, at den vil medføre gode Resultater, om end jeg ikke tror, at den Omstændighed, at den er knyttet til en Lov, vil forandre Forholdene meget. Det kommer nemlig an paa den Arbejdskraft, der findes i Kommissionen. Men jeg haaber altsaa paa et godt Resultat. Som andre Regler, der ogsaa vil kunne medføre en Billiggørelse af Medicinen, skal jeg nævne den gode Bestemmelse i § 9, hvorefter der ikke mere skal være en Farmaceut paa alle Apoteker. Vi fra vor Side hilser med Glæde, at Ministeren kan dispensere, saa at der i mange Tilfælde ikke behøver at ansættes en Farmaceut. Det vil selvfølgelig medføre, at Driften bliver billigere. Ligeledes hilser vi med Glæde, at Kommunerne undertiden kan komme til at give Tilskud. En af Grundene til, at Apotekerpriserne har været saa høje, er selvfølgelig den, at der er blevet oprettet alt for mange smaa Apoteker. Nu er der sat en Stopper herfor. Man kan altsaa forlange Tilskud til Opretholdelsen af et Apotek. Det er for øvrigt klart, at hvis man i sin Tid havde haft de Befordringsmidler, som man nu har, var der aldrig blevet oprettet saa mange Apoteker, som der findes rundt om i Landet.

Alt dette vil bidrage til, at vi faar billigere Medicin. Endvidere ogsaa Reglerne om Haandkøbs- og Fabriksmedicin. Bestemmelsen om, at man kan forbyde Reklamering med Medicin, navnlig udenlandsk, er selvfølgelig ogsaa god.

Jeg vilde ønske, at man kunde faa Lægerne til at gaa ind paa de samme Tanker om at skaffe billig Medicin. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis Lægerne med Kraft tog Opgaven op, vilde det i stor Udstrækning lykkes at løse den, idet det staar i Lægernes Magt i mange Tilfælde at ordinere en billig Medicin, der i Virkeligheden indeholder samme Substanser som en dyrere. Det er dog maaske ikke altid saa let for